

Casebeschrijving IPS/ IRB

Naam & functie: Esther Talsma, Traject begeleider
Geschoold in:

- IRB (2012)
- IPS (2019)
- Combo jobcoach opleiding (2018)

Werkzaam: GGZ Oost Brabant

Een casebeschrijving uit mijn praktijk

In dit traject heb ik gekozen om enkel de IRB toe te passen en geen IPS-traject op te starten. De reden waarom zal ik in onderstaande casebeschrijving toelichten.

De aanmelding:

Pieter werd aangemeld. Hij was 55 jaar en had een WAO-uitkering van het UWV. Hij had 12 jaar betaald gewerkt van 1985 tot 1997. Daarna heeft hij, zoals hij het zelf verteld vooral een 'carrière gemaakt' binnen de langdurige geestelijke gezondheidszorg. Pieter had 25 jaar niet meer gewerkt, maar wilde dat nu wel weer graag gaan doen. Om deze reden kwam hij in 2021 op mijn pad.

Start

In 2021 heb ik kennis mogen maken met Pieter. "Esther, ik wil aan het werk. Ik wil weer meedoen. Ik ben 55 en ik kan best nog wat betekenen voor de maatschappij." En met dit gezegd te hebben zijn we in gesprek gegaan. Zowel vanuit de IRB als vanuit de IPS, is het hebben van een werkwens de reden om met de deelnemer aan de slag te gaan. Vanuit beide werkwijzen heb ik als professional handvaten en tools in mijn rugzak om Pieter te kunnen ondersteunen.

Verloop traject

Pieter zat in ons behandelteam, ik wist wie hij was maar ik had persoonlijk nog nooit met hem gesproken. Om een band te scheppen (onderdeel van de IRB) en hem het vertrouwen te geven dat ik hem in zijn wens naar werk actief zou gaan ondersteunen zijn we in gesprek gegaan, over wat hij zoal heeft gedaan in zijn verleden. Daarbij stelde ik gespreksvragen die onderdeel maken van het arbeidsprofiel van IPS, het trajectplan van IVB en die horen bij de fase van Kiezen van IRB.

Wat is je droombaan? Wat zou je het allerliefste willen doen? Pieter gaf toen heel duidelijk aan: "Ik wil in een drukkerij gaan werken. Dit heb ik vroeger gedaan en hier ligt mij passie en ik was hier goed in". Ook toen ik doorvroeg, bleek bij elk antwoord heel duidelijk hoe gemotiveerd hij was, hoezeer hij geloofde dat hij het kon, en dat hij al wist wat hij wilde gaan doen.

Vanuit de IRB-toepassing gezien, kon ik herleiden dat Pieter zijn doel aan het kiezen was. Hij kon al vrij goed aangeven wat hij belangrijk vond, hij leek vooral nog niet te weten welke omgeving bij hem zou passen en waar hij precies echt aan de slag kon gaan.

Tijdens onze vervolgspraak zijn we hiermee verdergegaan. Door met aandacht, echte aandacht, te luisteren naar wat Pieter nodig had om zijn werk-wens werkelijkheid te laten worden werd zijn ondersteuningsvraag en zijn criteria steeds helderder. Zo moesten we er rekening mee houden dat Pieter geen auto had en dat hij geen tijdelijk baantje wilde maar duurzaam aan de slag wilde gaan.

We hebben een aantal drukkerijen gezocht en gevonden waar hij mogelijk zou kunnen solliciteren. Zo kwamen we ook uit bij een drukkerij in Veghel, waar een vacature was. We hebben samen in de vacaturetekst gekeken naar wat er gevraagd wordt van een nieuwe medewerker, of hij daaraan voldeed. Toen die match er bleek te zijn, heb ik met Pieter besproken of de drukkerij voldoende

voldeed aan de uitgangspunten en persoonlijke criteria van Pieter. Dat was het geval. Pieter was ondertussen zeer enthousiast geworden en wilde het liefst gisteren al aan de slag. Dit was de werkomgeving waar hij wilde werken. Zo snel mogelijk werken in deze drukkerij werd zijn doel.

Tot en met het tweede gesprek had ik vooral de IRB ingezet, met het idee om een gefinancierd officieel IPS-traject te gaan opstarten. Echter, omdat Pieter zo snel in het traject wist wat hij wilde en er al een concrete vacature was tijdens het 2^e gesprek, heb ik als professional ervoor gekozen om geen gefinancierd IPS-traject aan te vragen. Die aanvraag zou Pieter zijn traject naar werk hebben vertraagd. Naast dat de duur ervan lang zou zijn, voordat de aanvraag gehonoreerd zou zijn, was het ook onzeker of de externe financiering wel toegekend zou worden (waarschijnlijk niet, omdat er eerst ook nog een aanvraag arbeidsvermogen gedaan had moeten worden om te switchen van 'geen benutbare arbeidsmogelijkheden' naar 'benutbare arbeidsmogelijkheden'). Dat proces zou zelfs maanden kunnen duren. Al met al, zag ik zelf te veel belemmerende factoren om een gefinancierd IPS- traject aan te vragen. En die tijd was er niet, want dat zou ertoe leiden dat Pieter zijn kansen op werken in Veghel bij die drukkerij verkeken zouden zijn, dan zou de vacature vervuld zijn. Om deze reden heb ik ervoor gekozen om in dit traject de IRB als enige werkwijze aan te houden.

Tijdens onze derde afspraak, nadat Pieter zijn doel had gesteld gaf Pieter aan dat hij alleen steun van mij nodig had bij het schrijven van een sollicitatiebrief en het maken van zijn CV. Dit hebben we gedaan. Pieter heeft met steun van mij zijn kwaliteiten zijn benoemd en ik heb mee pleitbezorgd. In de brief stond vermeld dat het voor het bedrijf aantrekkelijk kan zijn om hem aan te nemen, met beperkte risico's omdat er sprake is van proefplaatsing en No-riskpolis vanuit zijn WAO-uitkering.

Slechts 4 dagen nadat de brief is opgestuurd, sprak ik een hele blijde Pieter die verteld: "Ik ben uitgenodigd om morgen op gesprek te komen." In ons vierde gesprek hebben we opnieuw besproken of Pieter eventueel steun nodig had om zich voor te bereiden op het gesprek. Hij gaf aan dat hij voldoende vertrouwen had om dit gesprek alleen in te gaan: "Die baan is voor mij!". Dit heeft Pieter zelfstandig gedaan en ook dan blijkt dat het gesprek zijn sollicitatiegesprek goed is verlopen. De drukkerij heeft Pieter aangenomen als medewerker van de drukkerij. Pieter heeft zijn verkrijgdoel op het gebied van werk bereikt. Dit succes hebben we gevierd met een heerlijk gebakje en kopje koffie.

Eindresultaat:

Voor Pieter:

- 1 maand na ons laatste gesprek is Pieter (full time) gestart met zijn werk, in de drukkerij met een proefplaatsing.
- Na 2 maanden proefplaatsing kreeg Pieter een contract tot februari 2023. Hij had het enorm naar zijn zin op zijn werk. Hij kwam voor of na zijn dienst nog even in ons gebouw een bakkie koffiedrinken. Vol trots zat hij met zijn werkkleding aan tafel en vertelde dan over zijn tevredenheid in zijn leven en werk. Pieter kon op een verjaardagfeestje weer meepraten over werk, anekdotes en leuke collega's. Zijn zelfvertrouwen was gegroeid, hij voelde zich (weer) volledig meedoen in de maatschappij. Hij had ritme in zijn weken en dacht na over weer een keer op vakantie gaan.
- 6 maanden na onze 1^e kennismaking besloot Pieter in overleg met de GGZ dat hij geen zorg meer nodig had en is hij uitgeschreven bij de GGZ.
- In januari 2023 kwam er een grote reorganisatie in het bedrijf, waar Pieter zich niet goed bij voelde. Hij stopte met het werk en kwam in de WAO terecht. Na een poos van teleurstelling en weerstand waarin hij uitsprak 'nooit meer te gaan werken' heeft hij in juli zelf de draad opgepakt om weer werk te zoeken.
- Inmiddels heeft hij zelf werk gevonden en hoewel hij niet meer in zorg was, had hij mij als referentie opgegeven. Dat vond ik leuk! De nieuwe werkgever bleek een aantal vragen te hebben. Hij vond mijn advies helpend: dat hij vooral bij Pieter zelf kon navragen wat deze

eventueel nodig had ter ondersteuning van zijn werk en dat hij een vooral een enthousiaste medewerker zou krijgen. De leidinggevende gaf aan dat hij blij was met mijn normaliserende, anti-stigmatiserende woorden. Dat maakte hem ook bewust van zijn mogelijk te zorgzame karakter als mens en leidinggevende.

Voor mij:

Ik vond het fijn en van belang, dat ik in dit traject de IRB als zelfstandige werkwijze heb kunnen toepassen. Dat ik dit heb geleerd en kan, maakt dat ik als professional beter 'passend' bij de persoon zijn participatie traject kan aansluiten. Ik ben IRB-Expert en het is een veel voorkomende misvatting dat een IRB-traject altijd voor lange, intensieve trajecten geschikt is, of enkel inzetbaar is voor trajecten op de eerste treden op de participatieladder.

Mijn ervaring is juist dat je met de IRB heel goed maatwerk kunt leveren en als dat gewenst is juist ook 'snel' kunt aansluiten. Je zet alleen helpende acties van de IRB in die passen bij de fase waar de persoon zich in bevindt en daarin ben je niet verplicht om een bepaald programma te volgen. Je hoeft dus niet van A naar B naar C als dat niet steunend is voor het proces van de persoon. Welke werkwijze of methode ik inzet in trajecten verschilt. Soms zijn de trajecten volledig zelfstandige IPS-trajecten, soms zijn het als ik erop reflecteer, trajecten met een gecombineerde inzet van onderdelen van de werkwijzen van IVB, IPS en IRB. De combinatie van beide methodieken en werkwijzen, helpt me om maatwerk te leveren en dit past ook bij de organisatie werkwijze en de trajectbegeleiding van GGZ-Oost Brabant.

Esther Talsma